

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ УКРАЛЬОВИНИ СХС

Рок VI.

Нови Сад, пяток 14. Јуна 1929.

Ч. 22 (230)

Найвекша наша народна рана.

У нашим највекшим валиле умарла недавно једна млада невеста. Млада јак роса, полна надиј на живот, котри стал пред њу и полна сцеросци гу роботи. Умарла јак — *положница* — у 17 року свогога живота. А таки нещесни случај не усамљен. Ест их бара вельо. Каждого року кажди наш валил уписује до мртвених књежкох веџеј таки за *влачни жарти* немилосрдней смрти. Гуторим отворено и имело и наглашујем, же то су *злачни жарти*, бо вони не мушели и не требали умрец. Вони могли ише јиц и радовац ше. Својм младеническим и дзвоцким животом могли буц на поцешије својим родитељом, а у старосци њих помоћ. Але их нагнал до смрти сдеи људијски обичај у нашим народзе, *засијасни одаванки*. То найвекша наша рана на здравим руским народним целеу, то уничтожитељ народнога здравља и гробар целеј рускеј нације.

Женіђба хлапцих з 18 роки и одаванки дзвичатох зос 16 роками па и менеј у нас не ридки случај. До чого то провадај? Каждому познато, же цело ише у тих рокох не ровинете за љакније, котре Бог одреди по малженским стану,

же једно и друге нема знања и искуствия за чекки обовязаки будущега живота. Вони ище не знаю, же жењиба једна страховита озбиљна ствар зос дужносцима котри ше аж теди упознају, кед не може изазад. За вијасни женіђби приношу до обијесца неспорозумења, хороту и штмерц. зос 16 роками под венец зос 17 под бајрени!

За опшенитосц таки за вијасни женіђби су пренасц.

Историја и искуствије нам указује, же постоји звяза мједији ранијима и познейшими поколењија. Сила и способносци (добри и педобри) преонесу је з једнога поколења на друге. Ми бешајеме о младим вику, о замоћију, о старосци и о умрецу појединога народа. Прешије мајац на будучијосц. Ясно нам, же замоћије и умреце народа завиши о тим јак вон превадаје и превадаје свој пресци и теразији вик. Засијасни женіђби то хорота наших фамелкох. А кед фамелия хора, хори и народ. Шицки мушиме ше дај на то, же би зме викоренсли тот недобри звијачији зашијасних одаванкох, кед сцеме да нација народне целе буде здрава. Не забудиме, же лем у здравим целеу и здрава народна душа.

У нашим отечеству

Дзень „Червенога Креста“. В недавној преславени у целеј держави дзень добротворнога друштва „Червенога Креста“. На тот дзень збирали ше доброволњи дарунки.

Племенитосц ремесленника. Новини пишу, же ше у сербским валил сдеи байбер, котри задармо штрихашицих худобних школирох гоч и сам

худобни. Бо на тот способ сдејконочиц дјело милосердия. Кед би и при нас кажди ремесленник збогаје таке племените дјело (на пр. постолар, кравеџ и др.) бара би ше помогло худобним дзецом.

Хорота шији. У давних крајох нашега держави заведла ше опасна хорота шији (склоши), котра обераца. Започина ше зос

главоболју, горучку и руџијем. Накеди ше обачи то, треба такој волац дохтора, бо хорота ше фријако ширя и о 3 днју таки човек умре. Понаже хорота оберада, то ше хори мушки од стране од здравих, же би ше вони не заражели.

Садигтеле цукровеј цвикали зос Банату, мали својо собраније у Томашевију. На тим собранију утврдају ше, же напоје домарнији садигтели цукровеј цвикали на пол туњије предавају свою цвиклу фабриком як то у инијих держава. Фабрики зарије предавају на пол дракше цукер як то индјеј у Европи. Прето собраније модлје владу, же би вона була на помоћ при вировњанју тей нејднахосци.

Убийак Пуниша Рачића одсудзен на 20 роки цеменци, за убийства, котри поробаје у парламенту. Други двоме бувши народни посланици Поповић и Јовановић, котри були окријавајуши се на шлебоду.

Кривотворитеље банкнота. Тих дњијох отримал ше суд у Новим Саду организацији кривотворитеља 1000 динаркох. Вони мали својо средиште у Парабучу (Бачка), где ше находити машини. До организацији припадају већеј асемљеђијох зос инијих налалах. Понаже ше им је удаље розгирији криви банкноти, бо их полиција скреј влагала, то дасдији одсудзени на пол рока арешту а други мушта плациј.

Проци лаца. Јављају, же у околини Банје-Луки започала ше жива акција на тим, же би ше народ одучел од лаца и преклічана. Једен интелигентни човек Ђаконовић обиходи посдији влагали и поучује народ.

Вихода раз у тижњу.

Цена на цели рок 100 динари.
На 1/4 рока 50 динари.
За Америку 4 долари на рок.
Рукописи и други листа треба пошијац на адресу:
„РУСКИ НОВИНИ“ НОВИ САД
Бојовићева улица број 2.

Претплату на РУСКЕ - НАРОДНЕ ПРОСВИТНЕ ДРУЖТВО, РУСКИ КРСТУР (Бачка).

Вон добре гвари, же прето нас бију вшелјаки неизгоди, бо людзе ше одврацели од Бога, лају и преклињају, па им Бог не може дај ани благослови.

Шеф штације кралевул. На штацији Шарбановићи представало зос ватонох шидскога дногод лем нука було. Длugo ше не могло винайсц, хто то роби. На концу ше вијавело, же то робел сам шеф штације у друштву зос својма уряднијаками.

Нови лесови закон вијребени и ступи о кратки час до живота. Важносц лесовога закона је легко похопиц, кед ше зна, же тарговина зос дрсвом виноши од 9 милијарди динари рочне.

Запалел ше шипритусом. У Сплиту догодило ше велике пепце, у котрији могол настрадаје једен човечи живот. Работници вијражњовали вечар вагој зос шипритусом, а сдеи пришој зос шипром да види, чи робота готова. У тим моменту влагел ше шипритус у једног бечкији експлодираја, а огњь запалел роботија. Фријако вискочел з вагону и Јого пайташе огњь на њим утешели. Лице му бара јонечење и вон одвежени до шпиталу.

Одлични гости. Тих дњијох путовало Дунайом бувши австриски канцелар свијајици Др. Сайел. Вон вишој зос лади у Београду и там одслужио св. Службу, препатрел вароши и наставио далји свогиј пут.

Отпливанија на теметовох. Вељки жупан у Любљани видал наредаје, же ше отпливанија на теметовох од часца цивилних особох шму отримовац, лем теди, кед су напредок привлачи власци.

Претплачује ше на „РУСКИ НОВИНИ!“

Жем креви.

Сионеута Жем, у котрой ше прилики починаю помало шорци, и у котрой безверци вібачили моц кат. вири и укачали свою цемчу, спонску мережу на ю, находиши у штрасной Америки, а мене си Мексико. Число 16 мільйонів людей зменшило ше остатніх років: проганяя католікох, недрости революції, медзисобни политических борби и други исцесца. Горовитості країх дава добри законочи збійничком, хотих ест не мале число. Од народностях там прецілараха индіанска, mestинска и креолска. Остання и влада в Мексику. До пред дасістистого віку бул Мексико у шпанських руках. По варошах ше начелли Жиди. Парод у главним штаді католіцької віри. Повоїни, котри ше водасли з Землінім церквамі настали у у Мексику квасія держави и Церкви, котри у остатніх землятах роках добили и знатеи борбох в цільном уїтчюні католів у латинській Америці.

На віщу приходзеля з вину католікох Жиды, фрамазуяи: Мадеро, Хуерт, Карапа, Диаз, Обретон. Еден з другими пошадили більше, меркели, патрієли звалі єден другого. Но южні хед пришол на владу як да малею єдине у програму: бориц ше процы Церкви.

Іще 1857. року заведзена рэстава держави зос Церкву, а 1917. року зиробені нові закон прэзвані Керетарскі по месту дае не влада преселені. Нові закон вельмо ѿштрэшні и горык по католікох. Забраныши шицки конфесіональны, киглашена шебода совісці и наставы, вірски организаціі забраныши, место церковнаго увяденіе цівільнаго залежнаство. Кремъ того губернера поўдніх краінх сардузую число спіщешников. Існівае не саму критиковат ай ёцен постун влади.

Готовыи ше темелі, из которых ше виведу проганяю. Напрэ-

дованско державы було постасене на принципу либеральны науки.

Тот закон запровадзілі до державного жынту 1. VIII. 1926. Іаж хед ше отримошак конгрес у Чикагу, кес кат. Церкви славела торжестлено свою славу. Народ ше почал бунты и протестирав то будо то даремне. Генерал Калес посыла свой войско да іраан шор. У першым же шторе позіміало аладікох и панеганяло до цудзини. Службы Службу и бич при ней азначело бы ше инстанціи жандарма. Кого ше вілани, же забрашу по вінольных през суду ше ютредзены штреля. Так ше трафіло у юдім вілана, же катонаші прішли да церкви напоша до служб забыти и почали війсковых падац. Но раздрожлені ганает по забываш даскелью од воякох. У прекосі штадіому д'Ішкіонікам вілай процы католікох, вони ше организаціі соч мало и Нескоро. Но Калесово катопади дария своіму відьми и ланаю членах організаціів, котры волюціт на бойкот, шыра летаки и книжочки.

У юдім вароцу віланаши 250 цо жеан, ше дашы и з німа до найгорней цемітія. Понісаны ше позбераши до кута и на час моделі. Кед ютредзены, прішли воіщи опатриц як токі преведані юц, дзвігнул ше ёден збойшк и повец: „Влада ше спрекеда, кед дума, же ми даю зробімі тим женом.“ Вон ше обращал по дорах по тих словах спацігул відерени на шимеры. Таких пріглашох сест всім. У сдням вілана едол ёден катона пресв. Епіхаристію з консервірану рибу.

За краткі час борби у Мексику спадли велі жертвы за святу ствар, дзекоты и на способ першых христіанских мученикох. З покліком: „най жыс Христ краль“, загасли ше велі яківоты.

Анаклет Флорес адвокат, ортагіватор кат. работнікох, спасеній новішар пада мертві спасиці.

шеша на пожних пальцах и ахобані в баюнетах. Хуан Бонія, пітампарт, легінь англійской чистоти забыти, же тяжрел новини и летакі. Ісусовац о. Мігель Про Хуарес, чловек веселей праходы, ревнік святыні дуга ше хрыл по хижіх и службл службу; нечай раз сінешул, кед го польшаб яланали. И воні пада. Маса швіта запровадзела Бога чело. Сден жонах св. Франці пропадзілі од юдіма. Лайка службл службу у юдім вілана. Робел як обічні майстор; віроійвал суданту. Шкегіе вельмо гарнугу гу ньюому. Но конечні буда відказы и ведно з братом забыти.

И края ше дру по Мексику. А вожди? Штаді. У шишках піцістох віддо вілодо Божку и на поносу ше на Калеса. Цо юцій діншу му: „Мушыме признац, же баже вас Бог вибрац, да окончілі свій ціл і вы привіслі вельмо да ше вінікані Іхого сана, юцій як к ёден місіонар у Мексику.“ Цо чудне дакое, же вон, Калес аўма ше помірко з папу и ублажыц постуци. Може, же тата думка настала под праціском японія мінія цалога світа, бо зос шишках странах приходзеля працы процы працівани іхніх хренкі. И Жиды и наїсаны

либералци пеудзеци стана у Мексику.

Нова ше згода надала, да Калес вожд ужаже спікі жержну на кат. віру. Торад, легінь забыл ново выбраного предсідателя Обретона. Ище скорей агенція бешодзілі з одні шестагу, котра ше вініела, же би Обретоніві шмерц буда одлеглана за шем. И здумку, да буда католіком дэпіш поробел але діло. Його крохай осудзуе на поштрайвіе Церква, бо ше пропагінія науку Божому. Легінь Торад буда запланавік и пісаны за туто заповід Божу. Владаві буда и забыти. А шестру каварлю на даківотну кару.

Пресліяні у Мексику не можеме запамяц, да ше не сстіме спікіх, цо их маме о прогонствіх и мученію першых христіанах. И чудни нам же ёден Калес може поробіц наїса якіні недзілі як ёден Ісус, Діонізій, Калігула. Вон ёден обачні збійнік...

А віна ляжі за исцесца у Мексику и на католікох. Но були дасці организаціі. Були слабі и наопрезіні пред геятім, но ше рихтало.

Сілвестер Саламон.

Широм света

Румунійскі конкордат потписаны тих днёх. Но 8 років вішліях претресаньех и дотварікох прішло на концу до спорозумення медыс св. престолом у Румунію. У конкордату потполно загарантавана шебода и розвіване католіческай церкви восточного и лат. обряду.

У Англіі нову владу зложел Мегдоналд. Вонвожд роботнічай партії, але не

го Міхала да шпи. Вішна вонка.

На улічкі не было нікога. Шицки фігуры були уж у церкви.

Пришла по каменьовим гардичом гу церковним давером. Причинила клягісу.

Отвори церкву, але церква була зошицким — праца...

Барз ше зачудовала и сцела заврещдвери. Але док вона тримала руку на клянкі, почали вібіваці годзіні... Бом... бом... бом... Еден, два, три, штири лейц... И спрестало биц, — шейсц, седем, осем... и не престало биц! И било далей док исвібіло ровно дванац.

Баба ше барз зачудовала. Осталася при дверох. Полніцы! Даюсе ище не рано. А, геята бляда блава швітлосц? Мешац шиці! А рано? Ище далеко.

А церква ошвицена на пол поці! Гея шицки швітлосц! На полноце! Цо то може буц? Хто ю так могол збу-

у значеню наших соціялістіх. Віпатра, же політика Англіі остане и далей у тим напряму, у яким ю подаціла прещла влада.

Таліяне троша вельмі сумі на упорядковані Албапі. Вони будую драги и твердні, посылаю оружие у вельмі числу и отримую свойвойсько. Шицка тата агція іде за тим, же бы Італія себе спрavelа ўдну точку, одкаль би

дзиц, кед ше ганело кандилю, кед ше ошвицена церква. Як вона могла думац, же рано, кед чула вібіване годзіні. И место да вібівало три, штири, пейц, вонно почало вібіваці аж до діанац. Хто ше теды не спомінул Бога?

Помалки стара Мелана отворела вельмі и ческі церковны давери.

Пред иконостасом горели вельмі швітлосці. Але у церкви небуло нікога. Шедла до столку.

Нараза ше отвороли царські двери и указал ше святыні. Приступел гу олтару побочкал крижик дзонгол евангелю и віповед:

„Благословено царство Оца и Сина и Святого Духа и нині присно и вонкі віков“.

И прічекал кущик. Ніхто му не одповед. Вон завар царські двери и не сталяло го.

Мало затым исти тот святынік які отворел цар-

ФЕЛЬТОН

Б. Ш. Ізраэль — Дю П.

Неодслужені служби.

Була ціха и красна ноц. У хижкі старей баби Мелані и старого діда Михала було ціхо. Обідаю спадли твардим сном. Кандило до вініло на муре помалкі ше гашело. Стари діда Михал мал били власи и браду, билу як шайт. Вінаграт як са. Осінф. Бул вон столяр. Стари людзя були барз небожні. Каждей вечарі ведно ше моделі „Богородице діво“ и под Твою милость... Ище ёдна малка жирячка и кандило ше почало помалкі гашено, бо уж небуло всцій зейтні. Ище раз кандило забісло и ошвицело худобину хижку и образы по муре, цо були зонгіцкім віндашама од мольюх. На тото ше тарглі зос сну стара баба Мелана.

— Кандило ше гаши! Господи Боже, помилуй нас! здихла себе баба Міхал!

Але Міхал ище твардо спал. Ша як би и ні, кед робся цали дзень у своім міхелю.

Баба станула аос поцелі. Да ше фріншко облече и песподні до раніці св. Служби Божей. Причыла гу обланку дзвігнала фіронгту. Боже, одкеди ше уж ронвіднело!

Вони бінали прейт драги вельмі церкви св. Стэфана, на самім углу.

Ето шицка улічка рошвицена зос блядо белаву фарбу швіжкого рана. Церква зодніка була барз ронвіднена. Вінаграт як да горя у вей шицки шпичкі.

У церкви уж почала малка св. Служба Божая. Вона цігурно задоціста!

Фріншко вжала гадзабину хусточки и схабела старож-

могла виводиць своє операції проти нашої держави.

Легінь — служниця. До Ньюорку ще приселів зос Немецькій єдн 17 роки легінь Мілер. Вони не могли дуго найти заробку, а видава, же ньюорски пані тледаю барз немки за служниці. Вони обслуговували шмати і поєднали їх за служниці. Бул барз вредни и мал велику плачу. Кед пришло нещесце. У Берліну умар ведені родаки зохабел наслідство од 20.000 златних марки. Інформація гледала Мілера и винаградила го преобличеного. Понеже американські закони забраною преобличаць ще до піматох другого пола, то і Мілера заварда на бтижні. По питриманії кари Мілер ще радосно врателі назад до Европи, да прими наслідство.

Чарна варожа. Жителі американського варошу Маунт Бей су сами негри (чарни людзі). Ту нет ані єдного білого чоловіка. Варош основав пред 50 роками богати сідек чарни таргозец. Чарни жителі того варошу су катол. вири и барз побожні. Повітнені при них барз високо стоять. Уж 2. роки поліція и судове немаю ніякі роботи. Гарешти су празни, але зато церкви кожди дзвінь половни. А то вже так будзе, дзе церкви полни там гарешти празни. По опіціям припомінаню Маунт Бей найпоштеніша варош у Америки.

сюж дзвери и заш почал св. Службу Божю. И заш му ніхто неодповід, вони заш нестал як и перши раз. Іще раз так почал св. Службу Божю, а кед заш нестал швички ще помали гапели, сами од себе. Соященик юе всієй не заявлювал, и швички ще цалком угащали.

Баба вишла вонка. Уж було рано, але нікого не було на улічках. Мелана ще вратела дому. Кед пришла видзела як стари дзвонар ишол помалки до церкви сп. Стефана. Одомкнул церкву. Людзі тих ишли до церкви. И баба ще вратела до церкви. Але о тим, до дожила прешлей поци пікому непроповедала.

Други дзень юе исто то то дотодзело цо и першого дня.

Треці дзень баба Мелана ще барз зблекла и збудзела діда и шыцко му візитроповедала, цо юе ей дотодзело. Цідо и баба пошли

. **Краліца — хобрачка.** Тих дњох умарла у американським варожу Ліса бувща краліца Португалії, жена краля Фердинанда II. Дараз вона була славна імператриця Ізаба Хенслер, котра ще одала за краля Фердинанда. Кед Португалія була проглашена республіком, одселел ще Фердинанд з Ізабу до Голландії. По шмерци краля настасла ще краліца Ізаба у Америки. Ту жила у величай биди и жобрала од хижки до хижки. Умарла у 93 року життя. Так юе преходзі слава того імператриці.

Побили юкідож. У Львове пришло до великих непорядкох медын Полякін и юкідами. На швіто Божого Цела, юкідові школі зоз гімназійскога здания руцали на катол. процесію пісок и пловали на народ. После того роздражні народ наявалі на юкідів юкідовски заведенія и порозбивали их. При тим веци особи ранего.

Медзинародне засіданне католікоў одбуло ще у Мадриді под председательством папского пуніція. Участвовали представители 42 державах. На засіданні наглашено, юе більш католікоў пришло до вешикого значення у Союзу народох.

Плаца безроботників. Держава Лихтенштайн стара ще за своїх житељох, котрі бя юкіді мал заробок и потребне отримо-

валася. Прешлого 1928 року єден едини чловік остал без роботи и то лем за мешац дні. Але йому держава виплацела 80 франки помоці за тут час. Ідея така держава,

Чески піпілон. Кажды народ ма своїх виродох и издаїнікох. Так тих дњох відпені капетан ческого

генералного штабу Ярослав Фалоут, котри Немцом видал воехи плавні ческій республіки. За то доставал од немцах мешачно 50 000 ческих крунох.

Велька скокота. У Ньюорку настали горуци дні. Термометар указує 40° цеплоты. Нейц особи умарли на улицы.

ДОПІС.

Загреб, 30. V. 1929.

Пре хорету, котра у остатні час добыча збільшила значай, о. префект націого семінару охабя сплюто место, на котре скорей юкід роки приходи и през тут час успішне дійствовал. Семінарія, котрым буя у кампії прилихи сіці, жажа за юкід. То веци, юе ще за нас жертвовал и так пацієції пре нас добылах короту. Ставал ще за нашо щесце и добро. Наглядав любоск су вири и щесце, котре юе у юкід находзі. У апостолату и работи за святыні и славу Божу предпініл. Досці сноміцці Його відрізко у „Орлу“, да юкід, кельто юе стара, да булася добри юкідова скілького народу.

Кед не бул запити семінарским дзялжносціам обіхадзіа нашо нарохі, тримал місці замінівши націоціх. А коруці юкід роботы и успіхи були: шыцко па славу Божу. И тэрэз астарті з короту у себе враца юе до України.

Дні 30. V. отпінтал ще од нас. Бешевовал през слизи. У красных потезах виноши свою роботу: юе за свою хвалу, но да відмінне юе мал на розуме при язменованію юкід і однічательній службі и дзялжносці. Жада, да добри буду лещи, а слабіши так исто. Да изнане, котре юе юкід спадко на добру леск; да па концу чувамс и вешикіе юкідова таленти и так

служил першу св. Службу Божю, на истом олтару, на котрим служил дараз и дух испознатаго священника.

И юкідка юе од тей фаміліи священікох, котры приходзіа до церкви св. Стэфана, да одслужжа св. Службу Божю за покойнога доброго скілького діда,

Жаба и вол.

[Вос балюх Красавы]

Жаба на пажыци увидзеяла вола. Збліжела юе гулюму и патрела, патрела. И видзеяла, юе медын величким волом и юе розлика барз велька. Ю то барз зармупело и виволало у юкід якішнік чуства, котре ю незвичайно розгнівало.

Сто ту зависц, як ішешену жриду,

Котру може зазвац ані сідло бідло.

Жаба юе почала надуваша. „Патъ кракурко!“ пига юе своїй приятельні: „чи будзем така велька як вол?“

затримамс живо, на котрим се жинар дотераз бул.

И стали вже рушени. З почітаньем. З маданьем да жу будзе лясце, да лин іще друго. Осетали юе, юе у юкід гори любові гу нам.

* *

Недавно поставены на „Каменікіх дзікерох“, дзе юе находзі и калдітка Богородіца, пачкіткі дівіци Доря Крупічевай. Дора главне лицо у роману „Златарево злато“ од Шеноні, юного од пай-славянішых хорв. сіннательях. Спомната книшка идзе до шору наўчітанайшых прыповедкох па прето разуміліво, юе поставяно тога памятніка на могло прейснисаць. Поставяно окончэніе пра велькай нарады и прето юе єден загребски дневник руця на варошку управу, юе потценюю іншайшы вредности Загребу.

Памятнік вироблен млади хорв. уметнік Кердич, Дівица у стацім стаку а фурма дацо зменшыана од наравней величині.

С-Р. С-Н.

Петровіцы.

Пред даскеіма дніми поховализме ческох націого селяніна Длеонія Симуновича. Імерц Його нагла и несподівана була.

„Нест кумо, іще юе барз далеко од того“ одноведла сідло приятельні. Надува юе дале и заш юе пита: „Патъ тэрэз, як сом шспонолиела! Но як ци юе видзім?“

Отвіт заш лем таки як и бул. Але жаби зависц не дала мира, дула юе дула, надувала, догод на юкід скіра пукла так, як сік гукла.

*

Таких прыкладох на півде не мало.

Неуки надувая за ученого, глупы за мудраго, худобин за богатого.

Іх надувая зависц, цали живот мучн.

Розум, очи мрачи, до ухах им гучи;

Зато су нещесни, не видза не чую,

Же зоса заздрошу лем себе отримаваю.

*

Заздроц в жриду лукавства и зла,

Чежко чловеску тому, хто юе у себе ма.

Ищешеманаполуднивал, шеднул до коча, же пойде на свою жем, до ю недавно купел и на драже лом умар ў коту. Умартого до дому привасали. — Бул чесни и божебойни христианин, чловек молитви и роботи, полни страху божего, по зос

каждий у любови жил ю од каждого почтени. Охабел за собу жечу гдову и двойо дәеци: ожестого сина и одату двицку. — Господь наий му будзе милосердии судия, а памят його од рода во род!

Червени кат.

Львовска „Свобода“ пише:

Вигнати зос Большевицкой Русії вожд комунистах Ленін Троцкі нашол ще без ґрунту под ногами. Ай една європска держава не сце го прияц, а и Турка, дзе в тераз Троцкі, рада бы, да цо скорей гет пойдэс. Не сце го ані една держава прияц, бо шицки знаю, яки вон, чо вон робел, и цо дума робиц. Цікави новини пишу о Троцким:

У августу 1920. р. неділі червена армія була у Польській, білогвардійци почали атаковац Кубань. Большевици течі стратко поступали зос населенійом. У самим Катеринодару було у цеміцюх 60 сари людзюх, а на стацийах и валадох 100 сари чо іх арештовали большевици. Теди Троцкі бул у Ростову и видал план ніщечня — забизаня у ма- сох шицких увінчаних.

Командант Катеринодару Василевіко дал приказ „вигнац білогвардійскій банду“ а Троцкі дополніл: не вигнац, але звіщиц“.

И теди почала страшна

різня-масакра ісвініх жительюх од большевікох. Арештованих пригнали пред гайанбал, дзе бул Троцкі, а вон приказовал такі шицких розштреляц.

Троцкі видал приказ, же шицки бувши офиціри на Кубанской жемі маю ще до 24 годзини прияянц у местных револ. комітетах. Кед прейдає 24 годзини, котры ще не прияянц, буду розштреляни. И шицки, котры ще прияянц, були розшреляни.

Лем у єдині Катеринодару на приказ Троцкого розштреляло 2500 людзюх. Упязненіх виводзено за варош, ставено до шорох, кажды мушел ёден другого обляпіц, а веци пущели агенъ зос скорострілюх. И за пар минуты цяла маса людских тілесіх валяла ще у смертельних конвульсіях по жемі.

Такі шор робел Леон Троцкі, котры испыка модлі зашиту за себе у цивілизаваных державах, котрым вон сцел тиж такі кровави купелі пріправиц.

К.

Вшеліячина.

Леніва риба. Профессор Гавел гвари, же нет на ізвесце ленівного створеня од єдной риби, котра живе коло островох Карібскаго моря. Тота риба длугока 8—12 метера и ма бара пінти куби, але є не опасна, бо воня така леніва, же ще ані не руша. Дараз вихоці вона з води на сухо и обрацена зос главу до вони греє ще на слінку. У таким положенню кожди ю може влапиц а и зос шекеру рубац, вона не руші. Скора и масц од ней барз добра.

Як юబел цара. У валаде Михайлова у Русії дотогодзело ще слідуше. Року 1921 написал еден селян писмо свайму сінові, котры піе теди борел на страни большевікох процы царскім войску и модлел

го най ще враги дому и да ще юс проіп цара. Кед сия пришол дому, оцо го окопал до жельзох и замкнул до пізниці. Ту бул 8 роки. Аж кед стари умар, пущели го на пілободу. Син цалком спіквел и оплінул.

Цимбалы и вонкі. У єдині румунскім валаде у Добруджі врагіл ще музикант в іоні зос свадьбы. На драже нападніл на ніго чулор вонкіх. Його положение было страшне, бо не мал ніякого оружия. Пришол на дому и почал на цимбалох грац. Вонкі слухали але не нападовали, ишли недалеко за пім. Накеди престал грац, такі ще стросли нападніц го. На щесце падніллю людзю зос санкамі и музиканта виратовали.

Покрадзены ручайки.

Немци як простиці народ запровадзіли до сваіх жельзініх ручайкін и міцло. О рок ше указало, же 125.155 фалати препадли, 30.000 зніщено, бо людзі чисцілі а німа ісполі и так жельзініца мала чыди 150.000 марки.

Здание соборож. У новей ватиканской державі будзе ще велька палата за Церковны собора.

Стара римска ладя. У оверу Цезаря премацілі инжынер стару рымскую ладю. Вона стой цала у піску. Енджеіпере почали ю

одкопавац. Вони надумали цалу ладю подковац и віняц ю волка ведно зос пісном. При оверу вони забуду ю музей, дзе положа ладю.

Борба зес сном. Пенкар у Англії Керти пришол до прешведччя, ке сон и шмегц то браша и розпочац в нім борбу. Цо меней, гвари вон, треба спац, кед сцент длуго жыц. Вон шли лем 5—6 годзин мешачно а дожил уж 70 роки и віпратра здрави и вівіюки.

Спалюю автомобіли. У Чікагу почали спальовац стари и погубіни автомобіли.

Шветочний Отпочивок

Недзеля Св. Отец.

ЕВАНГ. ОД ЙОАНА, ГЛ. XVII.
ЗАЧ. 56.

„Ихнее дал сен ми сохра-
ніх, ц. никіялікіе їхних погибе,
може сін поганісані“.

Син погибеліні ще вола-
тот бидні чловек, котры ще
у своім самолюбстві отар-
гне од Бога, и одруци од
себе ласку Божую, па так
не да славу Богу, котру му
як створене должно, и пре-
то препада на вики. Христос сце, да ще шицки лю-
дзе снаша, але видзіме, же
ест сін погибелініх, котры
препадаю лем пре свою
хібі.

Видзіме даекте зос самих
словах Христовых, же са-
молюбство будзе на концу
покаране. Самолюбец мушки
погинуц. Самолюбец велью
и велью раз примлі свою ка-
ру уж на тым ізвесце, но за
сигурно го чека на другім.

Пілат и вожди юдловски,
котры криво осудзіли Христо-
са пре свою себичності при-
ніли ўзм на тым ізвесце свою
кару. Пілат не бал за свой
место, за свою чест и до-
стоінство пред римским ца-
ром, за богатство и власц,
на зсернаовал невинного
Ісуса Хідом. А цо посци-
нул? Не одлого спацнул
до ісмилости царовей, та
мушел подзекован на служ-
би и врагіл ще поганьбени
до Риму. Бусебіус историк
пише, же свой живот скоп-
чел насильно. Смутна да-
жком була кончина испра-

ведного судії! Так прходзіа
и пешка самолюбци и са-
моінівцы, котры на тым ізвес-
це не патра на піч інші,
лем як да себе угодза, себе
служка, а не Богу. Ладя их
шлесца піліва по бур'ювітим
морю шваста тога, и обычно
нашедве на лісок, або ще
розвіб до каменя.

Так то искусили и вожди
юдловского народу и цали
народ. Вони гледали свой
цесте и славу у политики,
па Ісуса Христа, котры при-
шол ширкі духовне цар-
ство божє: царство правды
и аличога спасеня, — не
прияли и не слухали. Па
ще го презрели, одруци и
осудзіли. У свой дэржости
такі були, же шмели кри-
чац: „Крэй Ісуса на нас и
діти наша“. И тоды жадаве
дочекаля неподлуга, 70-го ро-
ку по Христовим родзеню,
кед ище велітоти жили, цо
кричали: „Распни Ісуса, оп-
колел Римски цесар зос ве-
льким войском Єрусалим,
и бил на ньго зос свеім си-
нем Веслансівом през два
рони, док го не однял и
роаваліл. За тоги цікі роки
не пренеадзіли страданія
церкви Жідані, котры нам
описує сам юдловски писа-
тель Іосиф Флавій подроб-
но. На концу цар римски
роспіашел народ юдловски
по цалім ізвесце. Од теди
не маю ані свайго краля,
ані князя, ані жертви ані
олтара.

М. Мудри.

ТАРІОВИНА

Жито	Днн. 190—200—	Овес	Днн. 180—190—
Кукурица	200—205—	Мука 0	300—310—
Раж	180—190—	Мука 2	285—290—
Ярец	185—190—	Мука 5	275—280—
Пасуля	1000—1400—	Мука 6	270—275—